

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116221073
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8116221073.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v právnej veci žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom Lamačská cesta 8, 833 04 Bratislava, IČO: 31 749 542, zastúpená AENEA Legal s.r.o. so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava. IČO: 35 951 125, p r o t i žalovanému: 1/ Š. Č., X.. X.X.XXXX, L. Č. XXX/XX, XXX XX J. - R., 2/ L. Č., X.. XX.X.XXXX, L. R. XXXX/X, XXX XX J., 3/ H. H., X.. XX.X.XXXX, L. E.Č. X, XXX XX J., žalovaní v 2/ rade a 3/ rade právne zastúpení JUDr. Miloš Hnat, Tkáčska 2, 080 01 Prešov o zaplatenie 8.884, 66 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný v I. rade, žalovaný v II. rade a žalovaný v III. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8.884,66 Eur spolu s nesplateným zmluvným úrokom ku dňu 2.11.2015 v zmysle ustanovenia článku V. Zmluvy o úvere vo výške 80,21 Eur, nesplateným úrokom z omeškania z nesplatených splátok splatných pred odstúpením vo výške 58,54 Eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 17.12.2015 zo sumy 8.884,66 Eur do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovaným v I., II. a III. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 17.10.2016 sa žalobca voči žalovaným domáhal zaplatenia sumy 8.884,66 Eur s príslušenstvom z toho titulu, že uzavrel so žalovaným v I. rade, II. a III. rade zmluvu o poskytnutí podpory vo forme účtu č. XXX/XXXX/XXXX na základe, ktorej bola žalovanému v I. rade poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 16.596,96 Eur (pôvodne 500.000 SK) pri základnej úrokovej sadzbe 1% ročne s dobou splatnosti 30 rokov a nenávratný príspevok vo výške 4.979,08 Eur (pôvodne 150.000 SK), nakoľko sa žalovaní dostali do omeškania právny zástupca žalobcu zaslal žalovanému v I. rade výzvu na úhradu zo dňa 3.6.2015, v ktorej vyzval žalovaného v I. rade, aby uhradil svoj dlh na omeškaných splátkach, pričom táto výzva bola taktiež zaslaná na vedomie ručiteľom, t.j. žalovanému v II. a III. rade. Predmetnou výzvou bol žalovaný v I. rade vyzvaný na úhradu viac ako 5tich omeškaných splátok vo výške 305,34 Eur. Napriek výzve na úhradu nedošlo zo strany žalovaného v I. rade ako aj žalovaných v II. a III. rade k úhrade vyššie uvedeného dlhu na omeškaných splátkach. Žalobca ďalej dôvodil, že podaním z 19.11.2015 odstúpil od zmluvy o úvere čím sa celý dlh stal splatným. Dôvodil, že podľa § 506 Obchodného zákonníka je opodstatnené, aby po odstúpení od zmluvy o úvere dlžník naďalej platil tak úroky z úveru ako aj úroky z omeškania, ktoré sú buď zmluvne dojednané alebo zákonné. Nakoľko je záväzok zo zmluvy o úvere zabezpečený ručením tretími osobami, t.j. žalovaným v II. rade a III. rade, tieto pokiaľ dlžník dlh nespĺnil tieto osoby ručia spoločne za celý dlh dlžníka a veriteľovi po celú dobu. Vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a jeho vzťahu k žalobcovi žalobca uviedol, že zákonodarca subsumoval Zákon o ŠFRB do skupiny osobitných predpisov na základe, ktorých poskytované úvery nespádajú do kategórie spotrebiteľský úver, t.j. úver poskytovaný žalobcom nie je spotrebiteľským úverom. Žalobca preto navrhol, aby súd vydal rozsudok s tým, že žalovaní v I., II.

a III. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8.884,66 Eur spolu s nesplateným zmluvným úrokom ku dňu 2.11.2015 (dátum odstúpenia) v zmysle ustanovenia článku V. Zmluvy o úvere vo výške 8021 Eur, zmluvným úrokom vo výške 1% ročne od 17.12.2015 (dátum prevzatia Odstúpenia + 30 dní) z nesplatenej istiny vo výške 8.884,66 Eur do zaplatenia, nesplateným úrokom z omeškania z nesplatených splátok splatných pred odstúpením vo výške 58,54 Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne od 17.12.2015 ((dátum prevzatia Odstúpenia + 30 dní) z nesplatenej istiny vo výške 8.884,66 Eur do zaplatenia ako aj nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 314,80 Eur (za výzvu na úhradu a odstúpenie od zmluvy o úvere) a zmluvnej pokuty vo výške 896,49 Eur s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

2. K žalobe sa písomným podaním doručeným súdu 18.1.2017 vyjadril žalovaný v III. rade, ktorý uviedol, že si je vedomý toho, že v predmetnom zmluvnom vzťahu vystupuje ako druhý ručiteľ, pričom poskytol súdu informáciu vo vzťahu k bydlisku ako aj kontaktným údajom na žalovaného v I. rade - dlžníka.

3. K žalobe sa písomným podaním doručeným súdu 3.2.2017 vyjadril aj žalovaný v II. rade, ktorý uviedol, že žalobca sa nesnažil spojiť s jeho osobou, pričom od roku 2007 býva na rovnakej adrese. Konštatoval, že asi pred 3 rokmi vznikla podobná situácia keď bol nedoplatok na tomto úvere okolo 680 Eur, o ktorej sa dozvedel od žalovaného v III. rade, pričom tento nedoplatok vyrovnala mama žalovaného v II. rade ako aj žalovaného v I. rade pani S. Č.. Žalovaný v I. rade spolu so svojou bývalou manželkou majú vysokoškolské vzdelanie a teda si museli vedomí, že nesplácaním úveru dostanú ručiteľov do finančných problémov, pričom správanie sa žalovaného v I. rade vykazuje všetky znaky podvodného konania voči žalovanému v II. a III. rade, rovnako tak voči žalobcovi. Na záver uviedol, že nespochybňuje požiadavky žalobcu, avšak dôvodil, že tento mohol celú záležitosť riešiť kvalitnejšie ohľadom na ručiteľov, ktorí sú živiteľmi rodín.

4. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného v II. rade ako aj listinnými dôkazmi konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. sa nachádza samotná žaloba o zaplatenie 8.884,66 Eur, na č. I. 11 a nasl. sa nachádza zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru a nenávratného príspevku uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaný v I. rade ako dlžníkom a žalovanými v II. a III. rade ako ručiteľmi, na č. I. 17 a nasl. je splátkový režim z tejto zmluvy, na č. I. 18 je výzva k úhrade dlhu - upomienka adresovaná žalobcom vo vzťahu k žalovanému v I. rade s doručenkou, na č. I. 21 je odstúpenie od úverovej zmluvy zo strany žalobcu s doručenkou vo vzťahu k žalovanému v III. rade, na č. I. 24 je rovnako odstúpenie od úverovej zmluvy zo strany žalobcu s doručenkou vo vzťahu k žalovanému v II. rade, na č. I. 27 je odstúpenie od úverovej zmluvy zo strany žalobcu s doručenkou vo vzťahu k žalovanému v I. rade, na č. I. 29 a nasl. je história pohybov na účte, na č. I. 40 a nasl. sú súpisy vykonaných prác vo vzťahu k nehnuteľnosti žalovaného v I. rade, teda zo strany J. F. L. C..R., na č. I. 61 sa nachádza vyjadrenie žalobcu k problematike spotrebiteľských právnych vzťahov v kontexte aktuálnej judikatúry, na č. I. 71 a nasl. sa nachádza žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania zo strany žalobcu, na č. I. 80 sa nachádza vyjadrenie žalovaného v III. rade vo vzťahu k žalobe, na č. I. 84 sa nachádza vyjadrenie žalovaného v II. rade vo vzťahu k žalobe, na č. I. 85 sa nachádza vyjadrenie žalobcu, na č. I. 97 a nasl. je ďalšie vyjadrenie žalobcu, na č. I. 102 sa nachádza rozsudok OS MI č. k. 8Csp/132/2016-131 zo dňa 21.4.2017, na č. I. 105 je rozsudok OS LM sp. zn. 5C/9/2015 zo dňa 28.3.2017, na č. I. 110 a nasl. sa nachádza vyjadrenie žalobcu k uzneseniu súdu, teda na vyjadrenie žalovaných v II. a III. rade, na č. I. 118 sa nachádza vyjadrenie žalovaného v III. rade spolu s e-mailovou komunikáciou žalovaného v III. rade so žalobcom, na č. I. 126 a nasl. je ešte vyjadrenie žalobcu, na č. I. 132 sa nachádza oznámenie o podanej žalobe vo vzťahu k žalovanému v I. rade a na č. I. 135 a nasl. sa nachádza vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu vo vzťahu k žalovaným sumám s prílohami, ako aj ďalším spisovým materiálom pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

5. Žalobca so žalovaným v I. rade ako dlžníkom a žalovanými v II. a III. rade ako ručiteľmi uzavrel dňa 27.7.1999 zmluvu o poskytnutí podpory vo forme úveru č. XXX/XXXX/XXXX, na základe ktorej bola žalovanému v I. rade poskytnutá podpora vo forme úveru vo výške 16.596,96 Eur (pôvodne 500.000 SK) ako aj nenávratný príspevok vo výške 4.979,08 Eur (pôvodne 150.000 SK) s tým, že vo vzťahu k úveru bola základná úroková sadzba 1% ročne s lehotou splatnosti 30 rokov. Dlžník sa touto zmluvou zaväzoval splatiť veriteľovi celý úver so základnou úrokovou sadzbou vo výške 1% na účet v banke a zároveň sa mu zaviazal splácať úver a úrok pravidelnými mesačnými splátkami, ktoré zahŕňajú istinu a úrok vždy do 15teho kalendárneho dňa nasledujúceho mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru.

1. až 359. mesačná splátka je stanovená čiastkou vo výške 53,41 EUR (1.609 SK) a posledná splátka bola stanovená vo výške 43,85 Eur (1.321 SK).

6. V článku VII. tejto zmluvy označeného ako záručné podmienky, ods. 1 je uvedené, že návratnosť úveru je zabezpečená ručením tretích osôb, ktoré vyhlasujú, že berú na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku vyplývajúcu z poskytnutého úveru, resp. jeho nesplatenej časti vrátane prislúchajúceho úroku uspokojia v plnej výške ak ju neuspokojí dlžník v stanovenom termíne, podpísaní ručiteľia ručia spoločne za celý dlh dlžníka veriteľovi po celú dobu splácania úveru.

7. Výzvou zo dňa 3.6.2015 k úhrade dlhu žalobca vyzval žalovaného v I. rade na úhradu sumy 305,34 Eur, nakoľko ku dňu 2.6.2015 bol v omeškaní s istinou, úrokmi a úrokmi z omeškania predstavujúcimi túto sumu.

8. Písomným podaním zo dňa 9.11.2015 žalobca odstúpil od predmetnej úverovej zmluvy, pričom vyzval žalovaných na úhradu nesplatenej istiny vo výške 8.884,66 Eur ako aj nesplateného úroku vo výške 82,21 Eur, nesplateného úroku z omeškania vo výške 58,54 Eur a zmluvnej pokuty vo výške 896,49 Eur. Na uvedené odstúpenie od zmluvy žalovaní v I., II. a III. rade nereagovali.

9. Písomným podaním doručeným súdu 28.11.2016 sa žalobca vyjadril k problematike spotrebiteľských právnych vzťahov v kontexte aktuálnej judikatúry, pričom konštatoval, že žalobca nie je subjektom, ktorý cielene vytvára zisk, resp. ktorý by bol oprávnený svoje zdroje označené ako zisk vyplácať svojmu vedeniu alebo zamestnancom v dôsledku čoho u neho absentuje hlavný účel podnikateľskej a obchodnej činnosti, pričom v tomto fakte spočíva jeden z hlavných rozdielov medzi žalobcom a subjektom dodávateľa ako ho chápu normy spotrebiteľského práva SR. Ďalej dôvodil, že je nesporné, že predmetný úver nie je možné subsumovať pod spotrebiteľský úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/2015, ktorého predmetom bolo prejudiciálne konanie o výklad niektorých pojmov používaných v Zákone o spotrebiteľských úveroch v kontexte Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Navrhol, aby súd rozhodol tak, ako je uvedené v žalobnom návrhu.

10. Písomným podaním doručeným súdu 9.3.2017 sa žalobca v predmetnej veci vyjadril v tom zmysle, že poukázal na skutočnosť, že sa nestotožňuje s názorom, že v rámci svojej činnosti vystupuje ako dodávateľ v zmysle zákonnej definície uvedenej v § 52 ods. 3 OZ. Opätovne konštatoval, že predmetný úver nie je spotrebiteľským úverom. K ručiteľskému vyhláseniu uviedol, že zmluvný vzťah je obchodno-právnym vzťahom, pričom ako veriteľ je oprávnený domáhať sa, aby ručiteľ splnil záväzok len v tom prípade ak dlžník nespĺnil svoj splatný záväzok v dodatočnej primeranej lehote po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Zhrnul, že nie je splnená podmienka subjektu na strane žalobcu, ktorý nenapĺňa pojmové znaky dodávateľa, pričom konštatoval, že zákon o ŠFRB navyše pojem zisk ako taký neupravuje, naopak taxatívnym spôsobom vymedzuje v § 3 pojem príjem. Navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

11. V písomnom podaní doručenom súdu 12.6.2017 sa žalobca opätovne vyjadril vo veci samej, pričom poukázal na rozsudok OS LM sp. zn. 5C/9/2015 z 28.3.2017 a rozsudok OS MI sp. zn. 8Csp/132/2016 zo dňa 21.4.2017. Vo svojom vyjadrení tieto rozsudky analyzoval. Poukázal na princíp právnej istoty upravený v článku II. zákona č. 160/2015 Z. z. CSP.

12. Písomným podaním doručeným súdu 7.7.2017 sa žalobca vyjadril k veci samej tak, že uviedol, že skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a ostatných písomnostiach predložených počas tohto konanie nie sú vo vzťahu k žalovanému v III. rade sporné. Uviedol, že ani žalovaný v II. rade, ktorému bola riadne doručovaná žaloba spolu s prílohami a inými písomnosťami nerozporoval po skutkovej ani právnej stránke, nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by vyvrátil tvrdenie žalobcu. Poukázal preto na § 151 CSP. Vo svojom vyjadrení ďalej poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 2Obo 33/2012 ako aj rozsudok NS ČR sp. zn. 33 Cdo 2878/2008.

13. Písomným podaním doručeným súdu 1.8.2017 sa k veci vyjadril ešte žalovaný v III. rade, ktorý uviedol, že sa pokúšal kontaktovať so žalobcom, aby zistil ako pokračujú splátky. Konštatoval, že má vedomosť o tom, že žalovaného v I. rade navštívil v práci jeho brat, t.j. žalovaný v II. rade aj so svojím právnikom a na otázku či zaplatí dlh odpovedal žalovaný v I. rade, že nie, na to sú ručiteľia. Následne

vo svojom vyjadrení popísal rodinnú situáciu okolo žalovaného v I. rade ako aj popísal rodinnú situáciu ohľadom svojej osoby.

14. Písomným podaním doručeným súdu 16.10.2017 sa k veci vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu, ktorý poukázal na dôvodovú správu zákona o ŠFRB, pričom konštatoval, že v tomto kontexte žalobcu nemožno ani považovať za veriteľa v zmysle spomínaného zákona, t. j. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na rozsudok OS DS č. k. 6C/258/2015.

15. V písomnom podaní doručenom súdu 9.11.2017 právny zástupca žalobcu na výzvu súdu špecifikoval kapitalizovaný nesplatený zmluvný úrok vo výške 80,21 Eur ako aj kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 58,54 Eur, pričom zároveň predložil podrobnejšiu históriu pohybov na účet, z ktorej je zrejme započítavanie jednotlivých splátok úveru.

16. Na pojednávaní konanom 11.1.2018 právny zástupca žalobcu konštatoval, že trvá na podanej žalobe tak ako bola doručená súdu ako aj na neskorších našich písomných vyjadreniach. Konštatovala, že žalobca vyzval žalovaného v I. až III. rade na úhradu splátok, pričom k tomu nedošlo, následne preto žalobca platne odstúpil od úverovej zmluvy po neuhradení 10-tich splátok. Potom súdnou cestou, teda v tomto sporovom konaní, si uplatnil nárok, ktorý nebol spochybnovaný ani čo do výšky, ani čo do dôvodu, žalovanými II. a III. rade, ktorý sa k žalobe vyjadrili, pričom žalovaný v I. rade sa k žalobe nevyjadril vôbec. Nárok považovala za dôvodný a v prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania. Skutočnosť, že sú žalovaní v II. a III. rade ako ručiteľia podpísaní na strane č. 6 zmluvy nemá vplyv na ich ručenie. Sú to podpisy úradné osvedčené, teda je bezpredmetné zaoberať sa tým v akej časti zmluvy sú uvedené. Konštatovala, že v článku VII tejto zmluvy je uvedené, že ručiteľia boli oboznámení s tým, že ak dlžník neuhradí svoj záväzok, ručia za tento dlh oni. Čo sa týka nároku týkajúceho sa zmluvnej pokuty konštatovala, že tento je súčasťou ručiteľského záväzku čo vyplýva jednak z článku VII zmluvy, teda že ručiteľia dlžia za celý dlh dlžníka, zmluvnú pokutu nevynímajúc. Nárok považovala za dôvodný, nakoľko ručiteľským vyhlásením vyplýva priamo zo zákona. Sankcia týkajúca sa zmluvnej pokuty je podľa nášho názoru dôvodná voči žalovaným v I. až III. rade teda aj voči dlžníkovi aj voči ručiteľom, pričom je adekvátna vzhľadom na poskytnutú výšku sumy ako aj sumy podpory a rovnako tak na zmluvný úrok, ktorý bol v tom čase vo výške 1% ročne. Čo sa týka odstúpenia od zmluvy tak toto odstúpenie bolo doručované na adresy trvalého bydliska žalovaných v I. až III. rade, pričom tieto sa vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote, z ktorého dôvodu došlo k tzv. fikcii doručenia. Zároveň konštatovala, že žalovaní v I. až III. rade boli povinní oznamovať akékoľvek zmeny adresy vo vzťahu k žalobcovi. To že byt je vo vlastníctve inej osoby považovala v danom spore za irelevantné. Konštatovala opätovne, že nárok je podľa ich právneho názoru dôvodný a v prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania a uviedla, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania.

17. Právny zástupca žalovaných v II. a III. rade na tomto pojednávaní uviedol, že v tomto spore je právnym titulom zmluva o úvere, pričom v zmluve neboli uvedené všetky náležitosti tak, ako by podľa nášho právneho názoru mali byť. Na titulnej strane ručiteľia uvedení nie sú, sú uvedení len pri podpisoch tejto zmluvy, čo však nespochybnil, na strane č. 6 tejto zmluvy. Poukázal aj na článok VII záručných podmienok, kde je uvedené, že ručiteľia ručia za splácanie úveru, resp. úrokov, nie však za žalovanú zmluvnú pokutu. Konštatoval, že je potrebné skúmať či je daný záväzok z titulu ručenia vo vzťahu k žalovaným v II. a III. rade, resp. či žalovaní v II. a III. rade okrem istiny a príslušenstva majú uhrádzať aj zmluvnú pokutu. V zmluve sa žiadnym spôsobom nespomína čo znamená celý dlh. Zmluva má byť jasná, určitá, pričom konštatoval, že z článku VII zmluvy alebo aj z ďalších častí zmluvy nevyplýva obsah a rozsah ručiteľského záväzku najmä vo vzťahu k zmluvnej pokute. Podľa jeho právneho názoru sa rovnako v petite žaloby časť týkajúcej sa nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 314,80 Eur za výzvu na úhradu a odstúpenie od zmluvy úvere netýka žalovaných v II. a III. rade, ktorí sú ručiteľia z tejto zmluvy, ale len žalovaného v I. rade, ktorý je z tejto zmluvy dlžníkom. Navrhol posúdiť právny titul a dôvod, či žalovaní v II. a III. rade majú uhrádzať sumu za žalovaného v I. rade ako ručiteľia. Konštatoval, že v prípade, že budú žalovaní v II. a III. rade spolu so žalovaným v I. rade zaviazaní na úhradu žalovanej sumy konštatoval, že podľa jeho právneho názoru, by žalovaní v II. a III. rade nemali uhrádzať náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 314,80 Eur za výzvu na úhradu odstúpenie od zmluvy o úvere nakoľko toto by mal uhrádzať ak tak len žalovaný v I. rade a rovnako tak namietať zmluvnú pokutu vo výške 896,49 Eur, ktorou by rovnako nemali byť zaviazaní uhrádzať žalovaní v II. a III. rade ako ručiteľia. Zároveň ešte konštatoval, že neprimeraným sa mu javí aj úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne vo vzťahu k žalovaným v II. a III. rade. Uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania.

18. Rovnako na tomto pojednávaní žalovaný v II. rade uviedol, že nespochybňuje žalovaný nárok, avšak so žalovaným v III. rade nevedeli o odstúpení od zmluvy, nakoľko im to nebolo doručené. Konštatoval, že žalovaný v I. rade je jeho brat, pričom je vysokoškolský vzdelaný a rovnako tak aj jeho bývalá manželka. Konštatoval, že žalovaný v I. rade ho neinformoval o zmene bydliska, neinformoval nikoho, pričom aktuálne byt, na ktorý bol poskytnutý tento úver je vo vlastníctve jeho bývalej manželky, o čom taktiež so žalovaným v III. rade nevedeli. Uviedol, že žalovaný v I. rade ich všetkých uviedol do omylu, pričom konštatoval, že v súčasnosti sa nestretávajú a majú medzi sebou aj ďalšie spory.

19. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu, súd prvej inštancie právne uzatvára:

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a 5 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 456 OZ Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

25. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

26. Podľa § 303 Obchodného zákonníka - Kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

27. Podľa § 365 Obchodného zákonníka - Dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

28. Podľa § 369 ods.1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky

z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

29. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

30. Žalobca je štátnym fondom zriadeným na základe zákona č. 124/1996 Z.z. na financovanie štátnej podpory, ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Fond je právnická osoba so sídlom v Bratislave (§ 1 ods. 2 uvedeného zákona). Uvedený zákon bol zrušený a nahradený zákonom č. 607/2003 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania a ten bol zrušený a nahradený zákonom č. 150/2013 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania. Žalovaní sú fyzickými osobami - nepodnikateľmi, pričom predmetná zmluva je zmluvou formulárovou (jej obsah formuloval žalobca ako veriteľ a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny zo strany žalovaných). V prvom rade preto musel súd vyhodnotiť charakter zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, od ktorého sa odvíja právne posúdenie veci. Žalovaní totiž namietali, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským a žalobca namietal, že sa o vzťah spotrebiteľský nejedná.

31. Žalobca vo svojom vyjadrení konštatoval, že predmetnú zmluvu o úvere nemožno považovať za spotrebiteľskú s poukazom na to, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch výslovne vylučuje úvery poskytované Štátnym fondom rozvoja bývania podľa osobitného predpisu z okruhu spotrebiteľských úverov podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Tu je ale nutné uviesť, že samotná skutočnosť, že na právny vzťah sa nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch ešte neznamená, že zmluva nemôže mať charakter zmluvy spotrebiteľskej. Spotrebiteľské zmluvy sú zadefinované v citovanom § 52 OZ širšie ako len v zákone o spotrebiteľských úveroch a to tak, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom a teda aj zmluva, ktorá nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ak spĺňa zákonnú definíciu spotrebiteľských zmlúv.

32. Žalobca taktiež namietal, že nemôže ísť o spotrebiteľskú zmluvu z dôvodu, že žalobca je štátnym fondom zriadeným zákonom, ktorý nekoná samostatne (je podriadený ministerstvu) za účelom dosiahnutia zisku, pretože jeho prostriedky sú účelovo viazané (možno ich použiť len na štátnu podporu poskytovanú na účel uskutočnenia pomoci štátu pri zriaďovaní bytového fondu a výdavky súvisiace s činnosťou fondu) a teda jeho činnosť nemožno kvalifikovať ako obchodnú alebo inú podnikateľskú. Avšak podľa článku 2 Smernice rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách „predajca alebo dodávateľ“ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva. Táto smernica (ktorej transpozíciou bola zavedená definícia spotrebiteľských zmlúv do Občianskeho zákonníka) výslovne stanovuje aj to, že členské štáty zabezpečia, aby do zmlúv neboli zahrnuté nekalé podmienky, najmä preto, že táto smernica platí tiež pre obchody, podnikanie alebo povolania verejného charakteru. Príkladom osoby verejného práva napríklad v súvislosti s finančnými službami môže byť Štátny fond rozvoja bývania, ktorý poskytuje žiadateľom na základe spotrebiteľských zmlúv osobitný druh úverov na bývanie (cit.: Štefček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2015, str. 465). K tomu súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/278/2014 zo dňa 11.03.2015, ktorým krajský súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 4C/147/2012-127 zo dňa 30.09.2014 o zamietnutí žaloby v obdobnej veci s konštatovaním, že v prípade žalobcu (Štátneho fondu rozvoja bývania) „ide o právnickú osobu, ktorá má charakter subjektu hospodáriaceho so ziskom, z čoho vyplýva, že ide vlastne o činnosť obchodnú, ako aj činnosť poskytovania služieb širokej verejnosti, a preto aj žalobcu je možnú subsumovať pod ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka“. Súd sa v tomto prípade s uvedeným tvrdením plne stotožňuje (obdobne k tomu viď. aj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/75/2014 zo dňa 31.03.2015, týkajúci sa veci Fondu na podporu vzdelávania).

33. V neposlednom rade je nutné uviesť, že ak by stav podriadenosti (žalobca konštatoval, že je podriadený ministerstvu) alebo účelové viazanie prostriedkov žalobcu malo byť dôvodom vyňatia žalobcu z kategórie dodávateľov v zmysle definície spotrebiteľských zmlúv, mohlo by to viesť k pokusom

o obchádzanie zákona zo strany iných dodávateľov (napr. podnikateľských subjektov) či už vytvorením si organizačnej štruktúry podriadenosti alebo účelovým viazaním svojho zisku.

34. Aj keď je pravdou, že definícia spotrebiteľských zmlúv bola zavedená do Občianskeho zákonníka až od 01.04.2004 (jej modifikácia bola následne vykonaná novelou č. 379/2008 Z.z. účinnou od 01.11.2008) a že predmetná zmluva bola uzavretá ešte dňa 27.7.1999, „spotrebiteľskými zmluvami od účinnosti zákona č. 634/1992 Zb. (v čase uzavretia zmluvy už účinného), pokračujúc zavedením § 23a citovaného zákona až po transpozíciu Smernice rady 93/13 EHS do Občianskeho zákonníka sú všetky zmluvy bez ohľadu na konkrétny zmluvný typ, bez ohľadu na právny režim alebo právny základ, ktoré uzaviera spotrebiteľ s dodávateľom. Je zrejmé, že určujúcim pre použitie režimu spotrebiteľskej zmluvy je len štatút subjektov ako zmluvných strán, ktorým z právneho vzťahu vyplývajú konkrétne práva a povinnosti“ (cit.: Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2015, str. 450).

35. Predmetná zmluva je tak zmluvou spotrebiteľskou, kde žalobca (dodávateľ finančných služieb verejného charakteru) vystupuje v pozícii dodávateľa a žalovaný (nepodnikatelia) v pozícii spotrebiteľov.

36. Zmluva o poskytnutí podpory vo forme úveru bola uzavretá dňa 27.7.1999. Ide nepochybne o zmluvu o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka, t. j. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zároveň ide nepochybne o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, teda spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy v spojení s § 23a ods.1 (typová zmluva) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa - Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

37. Úprava použitia OZ v rámci spotrebiteľských vzťahov je v súčasnosti upravená v SR v § 52 ods. 2 OZ, t. j. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

38. Na úpravu spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak v súčasnosti dopadajú osobitné ustanovenia o zmluve o úvere podľa § 497 - 507 Obchodného zákonníka a v ostatnom (premlčanie a pod.) sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

39. Žalobca na základe zmluvy vyplatil žalovanému v 1. rade ako dlžníkovi podporu vo forme úveru vo výške 16.596,96 Eur (pôvodne 500.000 SK) ako aj nenávratný príspevok vo výške 4.979,08 Eur (pôvodne 150.000 SK) a žalovaný v 1. rade spolu so žalovanými II. a III. rade ako ručiteľmi, nespochybnil žalobcom žalovanú výšku sumy 8.884,66 eur. Túto skutočnosť mal preto súd prvej inštancie za nespornú.

40. Ručenie je spôsob zabezpečenia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi resp. zabezpečovací prostriedok, ktorého podstata spočíva v tom, že ručiteľ sa veriteľovi zaviazal, že mu uhradí určitý záväzok, napríklad vráti poskytnutú pôžičku, pokiaľ tento záväzok nebude riadne splnený dlžníkom. Podstata právnej úpravy ručenia teda spočíva v tom, že ručiteľ ako tretia osoba, ktorá nie je účastníkom právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, sa písomne zaviazal, že uspokojí pohľadávku veriteľa pre prípad, ak ju neuspokojí sám dlžník. Takýmto vyhlásením sa právna pozícia veriteľa zlepšuje, nakoľko môže za podmienok stanovených v zákone požadovať plnenie nielen od dlžníka, ale aj od ručiteľa. Ručením vzniká tak osobitný trojstranný právny vzťah medzi subjektmi - veriteľ, dlžník, ručiteľ, na základe ktorého je dlžník povinný uspokojiť pohľadávku veriteľa a pre prípad, že ju neuspokojí vzniká ručiteľovi povinnosť plniť v prospech veriteľa a následne požadovať od dlžníka to, čo plnil namiesto neho.

41. Čo sa týka námietok žalovaných v II. a III. rade týkajúcich sa ručenia, súd prvej inštancie konštatuje, že z písomných podaní samotných žalovaných v II. a III. rade vyplynulo, že títo si boli vedomí obsahu ručiteľského záväzku v prípade neplnenia si záväzkov dlžníkom - žalovaným v I. rade. To, že podpisy ručiteľov (úradne osvedčené) sa nachádzajú až na konci zmluvy a nie sú uvedené v hlavičke na titulnej strane zmluvy nijako neznižuje validitu ručiteľského vzťahu.

42. Z prisúdenej istiny súd prvej inštancie teda priznal aj úroky z omeškania, na ktoré má žalobca má nárok podľa § 517 ods. 1, 2 OZ.

43. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

44. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Súd prvej inštancie po preskúmaní predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, teda vyhovel žalobe, v časti zaplata istiny 8.884,66 Eur spolu s kapitalizovaným úrokom v sume 80,21 Eur (k 2.11.2015, t. j. k odstúpeniu od zmluvy), kapitalizovaným nesplateným úrokom z omeškania z nesplatených splátok v sume 58,54 Eur (do odstúpenia od zmluvy) a úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z nezaplata istiny 8.884,66 Eur od 17.12.2015 (prevzatie odstúpenia) do zaplata.

47. Z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka podľa názoru súdu vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru.

48. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania

svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru.

49. Z uvedeného dôvodu má preto žalobca ako veriteľ právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do dňa 2.11.2015, t. j. do doby odstúpenia od zmluvy (ukončenie zmluvného vzťahu) s tým, že po tomto termíne už žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania, preto súd žalobcovi priznal uplatnený zmluvný úrok vo výške 1,00 % z istiny úveru do odstúpenia od zmluvy a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

50. Súd preto zamietol žalobu o úrok vo výške 1,00 % ročne zo sumy 8.884,66 eur od 17.12.2015 (dátum prevzatia odstúpenia od zmluvy + 30 dní), nakoľko je toho názoru, že po odstúpení od zmluvy už žalobca vzhľadom na vyššie uvedenú právnu argumentáciu už nemá nárok na vyššie uvedené príslušenstvo pohľadávky.

51. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 314,80 eur neboli podľa súdu prvej inštancie žalobcom nijako preukázané, pričom ich možno považovať za zmluvnú pokutu za administratívne úkony, ktorú však súd považuje za nedôvodnú, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že so žalovanými zmluvne (písomne) dojednal predmetné náklady/zmluvné pokuty. Všetky uvedené zmluvné pokuty s poukazom na ust. § 544 ods. 2 Obč. zák., musia byť dohodnuté v písomnej forme. Nedodržanie tejto písomnej formy je s poukazom na ust. § 40 ods. 1 Obč. zák., dôvodom absolútnej neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute, na ktorý súd prihliada z úradnej povinnosti (ex offa), aj keď sa toho nikto nedovoláva. Navyše z vyčíslenia týchto nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vôbec nevyplýva ich špecifikácia (uvedené je len za výzvu na úhradu a odstúpenia od zmluvy o úvere) a otázna je aj výška týchto nákladov, pričom súd prvej inštancie mal za to, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

52. Ustanovenie § 544 OZ umožňuje účastníkom pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať si zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 ods. 1 OZ. Vychádzajúc z tohto ustanovenia výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

53. V prejednáwanej veci bola zmluvná pokuta vo výške 896,49 eur (10% z dlžnej sumy) dojednaná pre porušenie povinností vyplývajúcich pre žalovaných. Jednoznačne sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, je preto viac ako pochybné, či spotrebiteľ si bol vedomý k čomu sa zaviazal, resp. či mu boli dôsledky vyplývajúce zo zmluvného vzťahu náležite vysvetlené. Napokon samotná výška zmluvnej pokuty je kvantitatívne v takom rozsahu, že podľa názoru súdu prvej inštancie je v rozpore s dobrými mravmi, preto ju súd žalobcovi nepriznal a v tejto časti žalobu zamietol.

54. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. O trovách konania súd rozhodol v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Vo veci mal žalobca úspech v rozsahu sumy 9.023,41 eur (8.884,66 eur + 80,21 eur + 58,54 eur), t. j. 88 % zo žalovaných 10.234,70 eur (9.023,41 eur + 314,80 eur + 896,49 eur), preto mu vzniklo právo na náhradu trov

konania voči žalovaným v rozsahu 76 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.